

er eine Tochter erzeugen“ („Gebräuche d. Trans. Zig.“, д-р Х. фон Влислоцки, „Ill. Zeitschrift“, Band 51, No. 16)¹³⁹.

Ако циганка от Трансилвания пожелае да разбере дали е непразна, тя трябва девет вечери да стои на кръстопът с брадва или чук, които да мокри с урината си, а след това да ги закопае там. На деветата сутрин брадвата или чукуът се изравят и ако са ръждясали, това е знак, че жената е „в блажено положение“.

За да предизвика менструация, по време на цъфтежа на розите циганката трябва да се изкъпе от глава до пети с розова вода, а после да излее водата върху розов храст. Или взима едно яйце, излива съдържанието му в стомна и уринира върху него. Ако на следващата сутрин яйцето е изплувало на повърхността, значи е enceinte¹⁴⁰; ако жълтъкът се е отделил от белтъка, ще роди син, а ако са се смесили – дъщеря. В Тоскана жадуващите за деца жени отиват при свещеника, взимат осветена ябълка и изричат върху нея молитва към света Ана, която в римски времена може да е била адресирана до Луцина¹⁴¹, което според диалекта в Романя¹⁴² най-вероятно се е произнасяло „lu S'anna“, тоест е самата света Ана. Имам няколко стари римски заклинания от Марцел, които и до ден-днешен съществуват дума по дума на италиански, но са пригодени за модерна употреба така, както стар прозорец се пригажда към нова къща.

Ако по време на бременността жената яде риба, детето ще проговори късно, но ако яде охлюви – късно ще проходи. Оттук идват и пословиците „Глупав като риба“ и „Бавен като охлюв“.

¹³⁹ „Ако циганинът желае да се сдобие със син, препасва се с юздите на мъжки кон и обратно – с такива на кобила, ако желае дъщеря“ („Обичаи на трансилванските цигани“, д-р Х. фон Влислоцки, „Илюстриран журнал“, том 51, № 16) (нем.) – б. пр.

¹⁴⁰ Бременна (фр.) – б. пр.

¹⁴¹ Луцина – в римската митология – богиня на раждането, закрилница на живота на родилките – б. пр.

¹⁴² Историческа област в Италия, която се намирала приблизително в югоизточната част на днешната област Емилия–Романа в Северна Италия – б. пр.